REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U SAMOBORU
Obrtnička 2

Poslovni broj: P-302/2023-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, po sucu Mireli Crnjak kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga nacrta odluke višeg sudskog savjetnika – specijaliste Almira Travljanina, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3 protiv tuženika Pave Labudovića, OIB: 45277778576, Samobor, Gradna 5b, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 30. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja zaposlenice Maje Berač i punomoćnice tuženika odvjetnice Tatjane Lindić, radi isplate, 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku Pavi Labudoviću, OIB: 45277778576 platiti tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623 iznos 10.040,65 eura sa zateznom kamatom tekućom od 4. travnja 2023. kao dana podnošenja tužbe do isplate po stopi koja se do 29.12.2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12. 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje u tekstu: tužitelj), podnio je na ovome sudu tužbu u kojoj navodi da je njegov osiguranik Dragan Vukoja doživio 29. srpnja 2005. povredu na radu kao radnik tuženika Pave Labudovića (dalje u tekstu: tuženik) na privremenom gradilištu trgovačkog centra "Metro" u Murvici pokraj Zadra, nakon 12,30 sati rada, kod kojeg je radio na istovaru betonskih elemenata sa kamiona. Navodi da je osiguranik HZMO-a vodio postupak protiv poslodavca te da je postupak okončan donošenjem pravomoćne presude Općinskog suda u Samoboru posl.br. P-1197/2007 od 1. lipnja 2009. u korist osiguranika. Odgovornost za štetni događaj snosi poslodavac jer nije poduzeo mjere zaštite na radu koje je s obzirom na uvjete rada

morao poduzeti. Ističe da je rješenjem tužitelja broj 603208 od 10. siječnja 2007. osiguraniku HZMO-a priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu i da isplatom tih mirovina tužitelj trpi štetu. Napominje da je za ranije razdoblje isplate mirovinskog primanja, zaključno sa 31. listopadom 2020., donesena nepravomoćna presuda u korist tužitelja broj Pn-186/21 od 25. siječnja 2023. Tužitelj navodi da je nastavio isplaćivati mirovinu svom osiguraniku te da je stoga nastala nova šteta u razdoblju od 1. studenog 2020. do 31. prosinca 2022. u iznosu od 10.040,65 eura. Tužitelj je poslao odštetni zahtjev tuženiku na koji se isti nije očitovao. Stoga tužitelj predlaže donijeti presudu u skladu sa odredbama čl. 161 i 162 Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22) naložiti tuženiku Pvu Labudoviću, ranije vlasniku PAL-VAL iz Samobora platiti tužitelju HZMO 10.040,65 eura/75.651,26 kuna sa pripadajućim zateznima kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate.

2. Tuženik je 24. svibnja 2023. dao odgovor na tužbu u kojem navodi da su nesporne činjenice na koje se poziva tužitelj već utvrđene u niz parničnih predmeta vezano uz štetni događaj od srpnja 2005., na koji se nadovezuje i pravomoćna sudska odluka tadašnjeg Općinskog suda u Samoboru pod posl. br. P-1197/17 (Gž-206/09). Ističe da je od do sada nespornih činjenica utvrđeno kako je obrt PAL-VAL zatvoren i prestao postojati 6. rujna 2010. godine. Smatra da je među strankama sada sporno da li je tuženik dužan naknaditi štetu tužitelju nastalu puno godina nakon zatvaranja obrta PAL-VAL. Po stavu tužitelja, vlasnik obrta bi odgovarao za sve dugove obrta, pa i one nastale nakon njegova zatvaranja, i to sve dokle je obrtnik kao osoba fizički živ. Osoba koja je nekad imala obrt i nakon njegova zatvaranja, za svog životnog vijeka osobno bi po tom stavu odgovarao, bez ikakvog kriterija za dugove koji bi se na bilo koji način sa zatvorenim obrtom mogli povezati, pa čak i za one koji su nastali više godina nakon zatvaranja obrta. Smatra da je ovakav pravni stav neprihvatljiv i naglašava da ne proizlazi iz propisa na koje se sud u svojoj presudi posl. br. Pn-186/21 poziva. Primjera radi navodi da ne bi bilo odgovornosti za štetu da je oštećenik bio zaposlenik trg. društva koje je prestalo postojati i brisano je iz registra nakon njegova brisanja. Smatra da obrtnik ne može biti u nepovoljnijem položaju i da ne smije biti kažnjen i diskriminiran samo zbog činjenice da je obrtnik. Smatra da bi doslovno tumačenje stajališta tužitelja o ovoj spornoj činjenici dovelo do zaključka da je vlasnik zatvorenog obrta odgovoran za dug tužitelju tako dugo dok je sam tuženik živ ili dok je živa osoba kojoj tužitelj isplaćuje invalidsku mirovinu te da niti okolnost što je tuženik u mirovini ne predstavlja nikakva odlučna činjenica već da i dalje umirovljeni obrtnik treba doživotno biti terećen za štetu na teret HZMO-a. Smatra da je vrijeme kad je šteta nastala u izravnoj je korelaciji sa statusom obrta u vrijeme nastanka štete, pa da samim time i odgovornost tuženika valja procjenjivati u odnosu na navedeno. Zaključuje da je pogrešan i neodrživ stav kako okolnost što je tuženik zatvorio obrt 6. rujna 2010. nije relevantna okolnost. Smatra da se u odnosu na sve navedeno radi o prethodnom pitanju radi čega da je potrebno odrediti prekid postupka radi utvrđenja prethodnog pitanja, a koje će se utvrditi u drugostupanjskom postupku pred Županijskim sudom povodom izjavljene žalbe u predmetu posl. br. Pn-186/21. Predlaže nakon provedenog postupka i nakon rješenja povodom prethodnog pitanja, tužitelja odbiti sa tužbom i postavljenim tužbenim zahtjevom, sve uz naknadu troškova parničnog postupka tuženiku.

3. Radi razjašnjenja odlučnih okolnosti te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je tijekom postupka izveo dokaz čitanjem materijalne dokumentacije koja prileži spisu predmeta, i to prijavu o ozljedi na radu (list 7-13), presudu Općinskog suda u Samoboru posl.br P-1197/07 od 1. lipnja 2009. (list 15-21), presudu Županijskog suda u Velikoj Gorici posl.br. Gž-206/09-2 od 9. svibnja 2012. (list 22-28), zapisnik o održanom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. -796/2014 od 15. svibnja 2014 (l.29-32), rješenje HZMO-a od 10. siječnja 2007. (list 33-35), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti od 13. srpnja 2006. i mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju (list 37-42), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br P-796/14 od 18. lipnja 2018. (list 43-52), obračun isplaćenih sredstava na teret HZMO-a od 6. studenog 2020. (list 53), obračun isplaćenih sredstava na teret HZMO-a od 25. siječnja 2023. (l. 55), odštetnmi zahtjev (l. 57) izvršen je uvid u spis Općinskog suda u Samoboru posl.br. P-1197/2007.

3.1. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem tuženika obzirom da su stranke suglasno predložile izvršiti uvid u predmet P-1197/2007 u kojem se nalaze detaljna saslušanja tamo tužitelja Dragana Vukoje.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora u ovom postupku je zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi štetu u iznosu 10.040,65 eura s osnove nepripadno isplaćene invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Draganu Vukoji u razdoblju od 1. studenog 2020. do 31. prosinca 2022.

6. Među strankama nije sporno da je osiguranik HZMO-a Dragan Vukoja kao zaposlenik obrta PAL-VAL u vlasništvu tuženika doživio povredu na radu te da je na ime naknade štete ishodio pravomoćnu presudu Općinskog sud u Samoboru broj P-1197/07 od 1. lipnja 2009., preinačenu odlukom Županijskog suda u Velikoj Gorici. Među strankama nije sporno da je Draganu Vukoji rješenjem HZMO-a 603208 od 10. siječnja 2007. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu. Tuženik ne osporava niti obračun isplaćene naknade u utuženom razdoblju. Nesporno je i da je obrt Pal-Val prestao postojati 6. rujna 2010.

7. Među strankama je sporno je li tuženik dužan naknaditi daljnju štetu koja je nastala nakon zatvaranja obrta tuženika, čime je tuženik istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije.

8. Čitanjem prijave o ozljedi na radu sud je utvrdio da Dragutin Vukoja pretrpio teške ozljede na radu kao zaposlenik poslodavca obrt za graditeljstvo PAL-CAL vlasnika Pave Labudovića.

9. Čitanjem presude Općinskog sud u Samoboru posl. broj P-1197/07 od 1. lipnja 2009. djelomično preinačene presudu Županijskog suda u Velikoj Gorici posl.br. Gž-206/09-2 od 9. svibnja 2012. utvrđeno je da je tuženiku Pavu Labudoviću naložno na ime naknade štete isplatiti Draganu Vukoji 349.510,00 kuna sa zateznim kamatama, te na ime rente na ime trajne pomoći i njege mjesečni iznos od 945,00 kuna sa zateznim kamatama, kao i daljnji iznos od 49.930,00 kuna, te na ime rente na ime tuđe pomoći i njege 135,00 kuna,, kao i parnični trošak 43.078,27 kuna i trošak žalbenog postupka 922,50 kuna.

10. Čitanjem zapisnika sastavljenog na ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. -796/2014 od 15. svibnja 2014. utvrđeno je Dragan Vukoja saslušan u svojstvu svjedoka na okolnost nastanka štete za koju je pravomoćnom presudom utvrđena odgovornost tuženika kao vlasnika obrta za štetu, što među strankama nije sporno.

11. Čitanjem rješenja HZMO-a od 10. siječnja 2007. sa nalazom i mišljenjem vještaka utvrđeno je da je osiguraniku Draganu Vukoji priznato pravo na invalidsku mirovinu počevši od 13. srpnja 2006. u iznosu 614,81 eura mjesečno.

12. Čitanjem presude Trgovačkog suda pol. Br. P-796/2014-34 od 18. lipnja 2018. utvrđeno je da je tuženiku Pavi Labudoviću, ranije vlasniku obrta PAL-VAL naloženo platiti tužitelju HZMO na ime naknade štete iznos 140.675,80 kuna sa pripadajućim zateznim kamatama.

13. Čitanjem obračuna isplata na teret HZMO-a utvrđeno je da je u korist osigurane osobe Dragana Vukoje na ime invalidske mirovine u razdoblju od 1. lipnja 2016 do 31. listopada isplaćen ukupan iznos 135.269,27 kuna te iznos 10.040,65 eura za razdoblje od 1. studenog 2020. do 31. prosinca 2022.

13. Čitanjem dopisa HZMO-a od 2. veljače 2023. utvrđeno je da je tužitelj pozvao tuženika isplatiti iznos 10.040,65 eura na ime novo nastale štete.

14. Uvidom u spis ovog suda poslovi broj Pn-186/2021 utvrđeno je da je presudom Županijskog suda posl.br. Gž-1525/2023-2 od 12. studenog 2024. potvrđen zaključak sadržan u presudi ovog suda posl.br Pn-186/2021-5 od 25. siječnja 2023. prema kojem okolnost naknade objave obrta od strane tuženika 6. rujna 2010. nije relevantna za odgovornost tuženika za štetu koja je posljedica štetnog događaja od 29. srpnja 205.

15. Sud je sve dostavljene isprave cijenio kao vjerodostojne jer nemaju očitih nedostataka, a njihova vjerodostojnost, sadržaj ni visina iskazanog duga tijekom postupka nije dovedena u sumnju, odnosno nije osporena od strane tuženika.

16. Odredbom čl. 161. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/2013, 151/2014, 33/2015, 93/2015, 120/2016, 18/2018, 62/2018, 115/2018, 102/2019, 84/2021, 119/2022, dalje u tekstu: ZOMO) propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Stavak 3. istog članka propisuje da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to:1) novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti, 2) troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava. Zahtjevom za naknadu štete Zavod prema stavku 3. može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitalizirana šteta) ili svotu stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina), dok prema st. 4. kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti (kapitalizirana šteta). Ta se svota izračunava prema visini

priznate mirovine i prema tablicama aktuarske matematike koje utvrđuje Zavod. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnoj svoti i neposredno od društva za osiguranje(st. 5.).

17. Odredbom članak 161. st. 1. propisano je da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, dok je st. 2. istog članka određeno da ako je štetu iz stavka 1. ovoga članka uzrokovao zaposlenik na radu ili u svezi s radom, odgovaraju poslodavac i zaposlenik solidarno. Stavkom 3. Čl. 161. ZMO-a propisano je da za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

18. Visina tražbine je utvrđena uvidom u obračun isplata HZMO-a učinjenih osiguraniku Draganu Vukoji na ime isplaćenih mirovina.

19. Osnova tražbine i odgovornost tuženika za štetu proizlazi iz presude Općinskog sud u Samoboru posl. broj P-1197/07 od 1. lipnja 2009. djelomično preinačene presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici posl.br. Gž-206/09-2 od 9. svibnja 2012.

20. Odredbom čl. 1. st. 1. Zakona o obrtu („Narodne novine“, broj 77/93, 90/96, 64/01, 71/01, 49/03, 68/07, 79/07, 40/10 - u nastavku teksta: ZO) je propisano da je obrt samostalno i trajno obavljanje dopuštene gospodarske djelatnosti od strane fizičkih osoba sa svrhom postizanja dobiti koja se ostvaruje proizvodnjom, prometom ili pružanjem usluga na tržištu, a prema čl. 1. st. 3. istog Zakona obrtnik je fizička osoba koja obavlja jednu ili više djelatnosti iz st. 1. u svoje ime i za svoj račun, a pritom se može koristiti i radom drugih osoba. Iz navedenih odredbi ZO-a proizlazi da obrt ne može biti stranka u postupku, već da je stranka fizička osoba koja je vlasnik određenog obrta. Tuženik je u obavljanju djelatnosti obrta preuzeo određene obveze kao fizička osoba i to kao vlasnik obrta, a obrt je samo način obavljanja gospodarske djelatnosti, dok za obveze nastale u obavljanju te gospodarske djelatnosti odgovara vlasnik obrta za obveze nastale u obavljanju obrta i nakon prestanka obrta (tako i u odluci VS poslovni broj Revt-5/2013-2 od 5. ožujka 2014.). Obrt nije ni pravna, ni fizička osoba, već predstavlja "samostalno i trajno obavljanje dopuštenih gospodarskih djelatnosti", pa ne može biti sudionik obveznog odnosa ni nositelj prava i obveza iz takvog odnosa. Činjenica da je obrt prestao s poslovanjem, ne oslobađa bivšeg vlasnika obrta obveze proizašle iz njegove djelatnosti. Stoga prestankom obrta nije prestao postojati tuženik odnosno tuženik je fizička osoba u ovom slučaju koja i dalje postoji, pa iako je prestao obavljati gospodarsku djelatnost u okviru registriranog obrta i nadalje odgovara za obveze nastale u obavljanju obrta. Neosnovano tuženik prestanak obrta uspoređuje sa brisanjem trgovačkog društva iz sudskog registra budući da su isti regulirati različitim propisima (na prestanak trgovačkog društva se primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o trgovačkim društvima). Stoga tuženik kao fizička osoba odgovara za obveze koje proizlaze iz obrta nakon prestanka obrta.

21. Kako iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazi da je tuženik obveznik plaćanja dospjele tražbine tužitelja na ime naknade štete za utuženo razdoblje te obzirom da tuženik tijekom postupka nije dokazao da bi predmetno potraživanje podmirio u smislu odredbe članka 219. stavka 1. ZPP-a to je valjalo tuženika obvezati na podmirenje dužnog iznosa.

22. Zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos 10.040,65 eura tekućih od dana podnošenja tužbe do isplate osnovan je sukladno odredbi članka 165. stavku 3. ZOO-a obzirom da tuženik nije podmirio utuženu tražbinu istekom roka od 15 dana od dana dostave poziva da naknadi štetu, odnosno u ovom slučaju do dana podnošenja tužbe. Stopa zateznih kamata određena je po stopi određenoj člankom 29. stavka 2. ZOO-a. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) iskazane su novčane vrijednosti, s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR. Slijedom navedenog, odlučeno kao u izreci presude.

U Samoboru, 28. listopada 2026.

Sudac:
Mirela Crnjak

Nacrt odluke izradio viši sudski savjetnik-specijalist:
Almir Travljanin

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana od objave presude ako je uredno obavještena o ročištu za objavu, u protivnom od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i za protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:
1. Tužitelju
2. Tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-3088e-e9158**

Kontrolni broj: **0907e-57cf7-f9d20**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.